

Dag 1 - Oog voor anderen

Lezen: Markus 12:29-34

Moet je je vrienden liefhebben? Deze vraag is tamelijk overbodig. Je hebt ze vanzelf lief. Zó natuurlijk moet het ook zijn met je naaste in het algemeen en zelfs met je vijanden in het bijzonder: vanzelf heb je ze lief...

Maar we voelen wel aan dat het niet zo vanzelf gaat. We hebben er al moeite mee om van onze naaste te houden die we niet kennen. Nog moeilijker wordt het – om niet te zeggen: onmogelijk – om liefde voor die jongen op te brengen die jou vorige week zo naar behandelde, of voor dat meisje dat niet anders doet dan over jou (achter je rug om natuurlijk) roddelen...

En toch is er in al de eeuwen van de wereldgeschiedenis tot op de dag van vandaag maar één godsdienst die naastenliefde voorschrijft én ook in de praktijk weet te brengen, en dat is de christelijke godsdienst.

Wat bedoelt de Heere met het liefhebben van je naaste? Niet dat je hun zonden liefhebt. Ook niet dat je bij het liefhebben van je naaste of je vijanden hetzelfde voelt als wat je voelt bij het liefhebben van je ouders, je vriend of vriendin. Het gaat bij naastenliefde om iets anders: die ander het goede gunnen.

- Vraag -

Is er iemand die jij de zaligheid niet gunt? Belijd dan deze zonde aan de Heere en vraag er Hem vergeving voor.

Dag 2 - De minste zijn

Lezen: Johannes 13:3-15

Het valt niet altijd mee om de minste te zijn, zo verzucht je misschien wel eens. Maar Jezus gaf ons het voorbeeld om het toch te zijn. Het is ook niet zo moeilijk als je denkt. Weet je wanneer niet? Als jij gewoon de minste bent. Kijk, als jij je verbeeldt dat je lang niet de minste bent van de klas, dan valt het vast niet mee om op die plaats te komen dat je wel de minste wilt zijn...

Maar als Gods genade jou heeft geleerd hoe klein, onbetekenend en slecht je bent, hoe nietig in Godsogen en hoe vuil door je zonden, dan hoef je niet de minste te worden, maar dan bèn je de minste al.

Denk daarbij ook na over het voorbeeld van de Heere Jezus. Dan wordt de minste zijn niet een plicht en een last, maar een geschenk en een voorrecht. Dan vind je het een eer om op Jezus te mogen lijken, ook in het buigen en dienen.

Als je ernaar luistert wat de wereld belangrijk vindt, dan is het juist vooraan staan, belangrijk zijn, meetellen, geëerd worden. De christenjongere weet hoe leeg dat allemaal is. Maar je naaste metterdaad dienen en voor hem of haar nuttig zijn, dát geeft pas vrede en vreugde.

- Om over na te denken -

Jezus is als Zaligmaker veel méér dan ons Voorbeeld, maar Hij is óók ons Voorbeeld.

Dag 3 - Wie is mijn naaste?

Lezen: Lukas 10:25-29

Weten en doen zijn niet altijd hetzelfde. Soms doe je wat je weet dat je moet doen, maar lang niet altijd. Het komt bij mij nog wel eens voor dat ik weet wat goed is, maar dat ik het toch niet doe.

Jakobus 4 leert mij: dan zondig ik!

De wetgeleerde die in het bijbelgedeelte aan het woord is, weet best wat hij moet doen, maar hij heeft er helemaal geen zin in. Het kost hem te veel. Hij moet er te veel voor opofferen. Daarom doet hij zijn best om het Goddelijke bevel krachteloos te maken. Hij wil maar wat graag 'buiten schot' blijven. Daarom vraagt hij: wie is mijn naaste, die ik moet liefhebben als mijzelf?

Mag ik mijn naaste zelf uitkiezen? Mag ik sommigen afwijzen: jullie zijn geen naasten van mij...?

Het lijkt erop dat die man liever had dat de Heere hem niet zou gebiedten om zijn naasten (al zijn naasten) lief te hebben. Herken je dat?

Vreemd, nietwaar? Je mag iemand liefhebben. Liefde geven is het mooiste wat er is (helemaal als je vervolgens ook liefde terugkrijgt), en vervolgens heb je er geen zin in.

Wat een duidelijk bewijs van ons gemene karakter. We lijken niet meer op God, maar op de grote mensenmoordenaar, de duivel.

- Opdracht -

Kijk eens in de 'spiegel' van de onbaatzuchtige naastenliefde – om te ontdekken dat deze liefde niet uit ons voorkomt.

Dag 4 - Twee keer niets

Lezen: Lukas 10:10-33

Wat een teleurstelling voor de gewonde man om twee 'ambtsdragers' langs te zien lopen, die geen hand uitsteken om hem te helpen!

Wat een tegenstelling met die twee degelijke kerkmensen is het gedrag van die allochtoon: hij stapt van zijn ezel af en bukt om te helpen.

Ik hoef trouwens geen vinger uit te steken om die priester of die Leviet na te wijzen. Hoeveel heb ik voor mijn naaste over? Als het mij mijn rust en mijn veiligheid kost? Het is heel gemakkelijk om achter je pc of achterover geleund in je luie stoel die twee mannen te veroordelen. Maar wat zou ik hebben gedaan? Stap ik naast het pad, ga ik even aan mezelf voorbij om te helpen? Ja, mijn kind, mijn vriend... maar een 'wildvreemde'?

Ik heb argumenten genoeg om extra stevig door te stappen: wat als die struikrovers loeren op nog een prooi...?

Jezus vertelt dit verhaal niet alleen om de les. Natuurlijk moeten we een les leren, maar belangrijker is het om onszelf te leren kennen. Wat zijn we diep gezonken, dat we onze naaste gewoon kunnen laten liggen, letterlijk-lichamelijk of figuurlijk-geestelijk. We weten toch dat die klasgenoot een ziel heeft en naar de eeuwigheid op weg is! En toch... laten we hem gewoon liggen, verloren gaan?

- Opdracht -

Omdat de liefde uit God is, past het ons om nú de Heere te bidden om liefde voor onze naaste

Dag 5 - Twee penningen

Lezen: Lukas 10:33-37

Wat zijn eigenlijk twee penningen? Iemand die de hele dag zijn werk deed, kreeg in die tijd in Israël een penning. Een penning heeft dus de waarde van een dagloon. Twee penningen is dan ongeveer 150 a 200 euro.

Die Samaritaan gaf dat 'zomaar' weg, lezen we, om in de herberg die onbekende man verder te laten verzorgen. En hij zei er niet bij: 'Ik hoop het weer een keertje terug te krijgen', maar hij zei: 'Als u

meer nodig hebt, zal ik het u wel geven wanneer ik terugkom.' Dus hij had er zomaar ruim 200 euro voor over... Ongelooflijk, wat een *liefde*. Om jaloers op te worden, zo'n liefde.

Als we de Samaritaan diep in de ogen kijken, zien we iets van de Heere Jezus. Hij ontmoet ons en loopt niet aan ons voorbij, maar strekt Zijn hand naar ons uit. Hij is het Die ons Zijn vriendschap biedt.

En wij, wat doen wij met die vriendschap? Laten we even naar de andere kant van dit 'plaatje' kijken: jij bent die hulpbehoevende man. Wijs jij de aangeboden hulp af? Zo dwaas zul je toch niet zijn?! Zonder hulp kan niemand. Zonder hulp van Boven helemaal niet. Kom, zie je toestand eerlijk onder ogen, en belijd je afhankelijkheid.

- Opdracht -

Neem de aangeboden hulp van de hemelse barmhartige Samaritaan aan; zeg tegen de Heere: wilt U mijn Naaste zijn?

Dag 6 - Hart voor anderen

Lezen: 1 Johannes 3:14-18

Echte naastenliefde is als een plantje dat stoelt op de wortel van de liefde van God. Als je gaat inzien hoe grote liefde onze God ons heeft gegeven, dan wordt het warm vanbinnen en wil je graag je helemaal inzetten om je klasgenoten en wie verder ook maar, te helpen. Je zou ze graag allemaal meenemen naar de Heere Jezus. Je gunt niemand meer het eeuwige verderf, maar allemaal de eeuwige zaligheid.

Uit deze liefde is het zendingswerk voortgekomen van mannen als William Carey in India, Hudson Taylor in China en Johannes Theodorus van der Kemp in Zuid-Afrika. Wil jij je leven niet besteden in dienst van je naaste? In dienst van je God? Of heb jij van die Goddelijke liefde nog niets geproefd? Is het vanbinnen nog koud en donker?

Als de Heilige Geest Gods liefde in je hart uitstort, gaat er een liefdesvuur branden dat nooit meer gedoofd wordt. Je geeft je geld, je tijd, je capaciteit om zielen te redden en ook om lichamelijke noden te lenigen.

De Catechismus zegt in antwoord 55: de gemeenschap der heiligen, die onderlinge liefde tussen Gods kinderen, houdt onder andere ook in dat jij verplicht bent om alles wat je hebt en wat je kunt, te besteden tot het ware geluk van je naaste.

- Om over na te denken -

Johannes schrijft: Gods liefde is hieraan te kennen, dat Hij Zijn leven voor ons heeft gesteld. Daarom zijn wij geroepen ons leven in dienst van onze naasten te besteden.

Dag 7 - En nu de praktijk

Lezen: Psalm 133

We dachten zes dagen na over naastenliefde. Hoe ga je het nu doen?

De eerste stap is: op je knieën. Belijden dat je vol eigenliefde zit en niet anders kunt en wilt dan jezelf bedoelen, ten koste van de ander...

De tweede stap is: op hetzelfde plekje smeken om verzoening van die erge zonde van liefdeloosheid. Want zonder vergeving ben je niet in staat je naaste lief te hebben.

De derde stap is: in dezelfde ootmoed smeken om de wonderlijke gave van de Goddelijke liefde. Om zo door de vernieuwende kracht van de Heilige Geest op de liefhebbende Zaligmaker te gaan lijken.

De vierde stap is: deze dag steeds de gouden regel van Mattheus 7 vers 12 toepassen, waar Jezus zegt: 'Alle dingen dan die gij wilt, dat u de mensen zouden doen, doet gij hun ook also.'

Verder: Als je de hele dag al je naasten (ook de meest onaangename...) hebt liefgehad, als jezelf... (en ik heb dit nog nooit gehaald!), wees er dan goed van doordrongen dat je niet meer hebt gedaan dan waartoe God je al verplichtte.

Ten slotte: wees dankbaar dat de Heere jou dagelijks Zijn Liefdegeschenk laat verkondigen: Jezus, Zijn verzoenend sterven. Om daar het rustpunt voor je rusteloze hart te vinden. Moge Zijn liefde ons tekort bedekken!

- Om over na te denken -

'God is liefde. En wie in de liefde blijft, die blijft in God' (1 Johannes 4:16).